

Тобі

Ганна Черінь

Як не любиш, говори,
Говори солодкі речі,
Як вечірної пори
Ти мої обіймеш плечі.

Вибачся, охолоди
Медом слів гарячу душу,
Та й не матимеш біди:
Я ж любити не примушу!

А як любиш — то не трать
Почуття для слів медових,
Бо кохання розпізнати
Можна серцем, і без мови.